

همگرایی و احسان آیین مشترک همه مسلمانان در ماه رمضان است

یک عضو پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی گفت: در ماه مبارک رمضان در همه آیین های مردمی در بین همه مسلمانان از هر مذهبی نوعی همگرایی و همبستگی و احسان و اطعام همدیگر به وجود می آید که آیین مشترکی در ایام ماه رمضان است.

یک عضو پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی گفت: در ماه مبارک رمضان در همه آیین های مردمی در بین همه مسلمانان از هر مذهبی نوعی همگرایی و همبستگی و احسان و اطعام همدیگر به وجود می آید که آیین مشترکی در ایام ماه رمضان است. حجت الاسلام سعید بهمنی در مورد اثرات اجتماعی و فرهنگی روزه داری به خبرنگار مهر گفت: مهمترین اثر روزه داری اثرگذاری آن بر روی تقوا است که قرآن کریم به این معنی تصریح فرمود "یا ایها الذین آمنوا کتب علیکم الصیام کما کتب علی الذین من قبلکم لعلکم تتقون". هدف غایی و اثر طبیعی روزه بر افزایش تقوا دانسته شده است. باید دید کارکرد روزه که تقوا است این عنصر چه تأثیری فردی و اجتماعی بر فرد و جامعه دارد.

بهمنی افزود: تقوا ملاک استقامت انسان در پرهیز از گناهان است در زمینه تقوا خداوند فرموده "إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ اتَّقَاكُمْ" بنابراین این عناصر با همدیگر متصل و مرتبط می شوند. روزه زمینه ساز تقواست و تقوا زمینه ساز کرامت است. از نظر فردی کرامت سبب فاصله گرفتن انسان از پستی ها و خواسته های ناشایست می شود و در روایت آمده کسی که نفسش گرمی شد از شهوت فاصله می گیرد و آنها را پست می شمارد. این مسئله را اگر به زندگی اجتماعی تعمیم بدهیم یعنی اکثر جامعه روزه دارانی باشند که کثرت تقوا پیدا کرده اند تقوای آنها سبب کرامت و کرامت آنها سبب فاصله گرفتن از خواسته های نامشروع می شود.

وی عنوان کرد: طبقاً مناسبات اجتماعی آنها هم زمینه سالم و ایمنی پیدا می کند بیشترین آسیب ها در تعاملات اجتماعی انسان در اثر زیاده خواهی انسانها نسبت به یکدیگر روی می دهد این بعید نیست که در ماه رمضان تشکیل پرونده ها در دستگاه های قضایی برای مشاجره و نزاع ها و درگیری ها بین آدمها کمتر می شود. به طور طبیعی اگر تقوا رشد بکند مناسبات اجتماعی سالم سازی و بهینه سازی می شود.

عضو پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی در مورد اینکه چگونه می شود از ماه رمضان برای اصلاح سبک زندگی استفاده کرد هم تصریح کرد: البته ماه رمضان فضای مناسب روحانی ایجاد می کند به طوری که انسانها را به ارزش های الهی سوق می دهد، ارزشهای الهی بدین معنا که از بایسته ها و فرمان الهی پیروی و اطاعت کنیم توجه به روزه به ما حالت روحانی می دهد و کمک می کند که به سمت الگوهای الهی و بویژه تأسی به پیامبران و معصومان به جای الگوهای غیر الهی پیش برویم. حرکت به سمت این الگوهای برتر سبب می شود که سبک زندگی ما به طور طبیعی به شکل سبک زندگی انسانهای مقدس تحول پیدا کند.

حجت الاسلام بهمنی در مورد تفاوت آیین ها و سنت های رمضان در ایران با سایر کشورهای مسلمان هم عنوان کرد: البته پاسخ به این سؤال نیاز به مطالعات مردم شناسی دارد. خیلی به مطالعات اسلامی مبتنی بر منابع دینی وابسته نیست. من جنبه مثبت آیین های مردمی را نگاه می کنم تقریباً رویه مشترکی در همه آیین های مردمی در بین همه مسلمانان از هر مذهبی وجود دارد که در آن نوعی همگرایی و همبستگی و احسان و اطعام همدیگر آیین مشترکی میان همه مسلمانان در ایام ماه رمضان است.

عضو پژوهشگاه علوم و فرهنگ اسلامی در مورد اینکه چه سنت ها و اقداماتی را باید در رمضان ترویج کرد و چه آسیب های فرهنگی را می توان در این ماه درمان کرد هم اظهارداشت: در ماه رمضان که قلبها نرمتر می شود به نوعی زمینه کاهش آسیب های تعامل میان انسانها فراهم می شود. بویژه در خانواده ها روابط بین اعضای خانواده به سمت همگرایی و همبستگی پیش می رود انسانهایی که دچار مشکل ارتباطی شده اند و می خواهند روابطشان را قطع کنند با دعوت به افطار و پذیرش دعوت ها به اصلاح امور مابین اقدام می کنند.